

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "משלי" – פרק ה

א בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט־אזנך: ב לשמור
מזמות ודעת שפתיך ינצרו: ג כי נפת תטפנה שפתי זרה
וחלק משמן חכה: ד ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות:
ה רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו: ו ארח חיים
פן תפליס נעו מעגלתי לא תדע: ז ועתה בנים שמעו־לי
ואל־תסורו מאמרי־פי: ח הרחק מעליה דרפך ואל־תקרב
אל־פתח ביתה: ט פן־תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי:
י פן־ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי: יא ונהמת
באחריתך בכלות בשרך ושארך: יב ואמרת איך שנאתי
מוסר ותוכחת נאץ לבי: יג ולא־שמעתי בקול מורי
ולמלמדי לא־הטיתי אזני: יד כמעט הייתי בכל־רע בתוך
קהל ועדה: טו שתה־מים מבורך ונזלים מתוך בארך:

טז יפוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי־מים: יז יהיו־לך
 לבדך ואין לזרים אתך: יח יהי־מקורך ברוך ושמח מאשת
 בעורך: יט אילת אהבים ויעלת־חן דדיה ירוך בכל־עת
 באהבתה תשגה תמיד: כ ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חק
 נכריה: כא פי נכח ו עיני יהוה דרכי־איש וכל־מעגלתי
 מפלס: כב עוונותיו ילכדנו את־הרשע ובחבלי חטאתו
 יתמך: כג הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה:

ספר "משלי" – פרק ו

א בני אם־ערבת לרעה תקעת לזר כפיה: ב נוקשת
 באמרי־פיה נלכדת באמרי־פיה: ג עשה זאת אפוא ו בני
 והנצל פי באת בכף־רעה לך התרפס ורהב רעיה:
 ד אל־תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיה: ה הנצל כצבי
 מיד וכצפור מיד יקוש: ו לך־אל־נמלה עצל ראה דרכיה
 וחכם: ז אשר אין־לה קצין שיטר ומשל: ח תכין בקיץ
 לחמה אגרה בקציר מאכלה: ט עד־מתי עצל ו תשכב מתי
 תקום משנתך: י מעט שנות מעט תנומות מעט ו חבק ידיים
 לשכב: יא ובא־כמהלך ראשך ומחסוך כאיש מגן: יב אדם

בְּלִיעַל אִישׁ אֶוֹן הוֹלֵךְ עֲקָשׁוֹת פֹּה: יג קָרִץ בְּעֵינָו מִלֵּל
בְּרַגְלוֹ מָרָה בְּאֶצְבָּעֵתָיו: יד תִּהְפְּכוֹת ו בְּלְבוֹ חֵרֶשׁ רָע
בְּכָל־עֵת מִדְּנִים מְדִינִים יִשְׁלַח: טו עַל־כֵּן פֶּתְאִם יְבוֹא אִידוֹ
פֶּתַע יִשְׁבֵּר וְאִין מִרְפֵּא: טז שְׁש־הֵנָּה שָׁנָא יְהוּה וְשִׁבַּע
תוֹעֵבוֹת תוֹעֵבַת נַפְשׁוֹ: יז עֵינַיִם רָמוֹת לְשׁוֹן שָׁקָר וַיְדִים
שְׁפָכוֹת דָּם־נְקִי: יח לֵב חֵרֶשׁ מַחֲשָׁבוֹת אֶוֹן רַגְלַיִם מִמְּהָרוֹת
לְרוּץ לְרָעָה: יט יִפִּיחַ כְּזָבִים עַד שָׁקָר וּמִשְׁלַח מְדִנִים בֵּין
אֲחִים: כ נֶצַר בְּנֵי מִצּוֹת אָבִיךָ וְאֶל־תִּטְשׁ תּוֹרַת אִמְךָ:
כא קִשְׁרָם עַל־לִבְךָ תִּמִּיד עֲנֹדָם עַל־גְּרָדְתֶּךָ: כב בְּהִתְהַלְכְּךָ ו
תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשֹׁכְבְךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וְהִקִּיצוֹת הִיא תִּשְׁיַחֲךָ:
כג כִּי גַר מִצּוּהַ וְתוֹרָה אֹר וְדָרְךָ חַיִּים תוֹכַחוֹת מוֹסֵר:
כד לְשִׁמְרֶךָ מֵאִשֶׁת רָע מִחֻלְקַת לְשׁוֹן נִכְרִיָּה: כה אֶל־תִּחְמַד
יִפְיָה בְּלִבְבְךָ וְאֶל־תִּקְחֶךָ בְּעַפְעָפִיָּה: כו כִּי בְעַד־אִשָּׁה זוֹנָה
עַד־כֹּפֶר לָחֵם וְאִשֶׁת אִישׁ נֶפֶשׁ יִקְרָה תִּצּוּד: כז הִיחַתָּה אִישׁ
אִשׁ בְּחִיקוֹ וּבִגְדָיו לֹא תִשְׂרַפְּנָה: כח אִם־יִהְיֶךָ אִישׁ
עַל־הַגָּחֲלִים וְרַגְלָיו לֹא תִכְוִינָה: כט כֵּן הֵבֵא אֶל־אִשֶׁת רֵעֵהוּ
לֹא יִנְקָה כָּל־הַנִּגַּע בָּהּ: ל לֹא־יְבוֹזוּ לַגָּנֵב כִּי יִגְנוֹב לְמִלָּא
נַפְשׁוֹ כִּי יִרְעֵב: לא וְנִמְצָא יִשְׁלֵם שְׁבַע־תַּיִם אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ

יִתֵּן: לֵב נֹאֵף אִשָּׁה חֲסֵר-לֵב מִשְׁחִית נִפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה:
לֵג נִגַּע-וִקְלוֹן יִמָּצֵא וְחִרְפָּתוֹ לֹא תִמָּחֶה: לֵד כִּי-קִנְיָהּ
חֲמַת-גֹּבֵר וְלֹא יִחְמוֹל בְּיוֹם נִקָּם: לֵה לֹא-יִשָּׂא פָּנָיו כָּל-כֹּפֵר
וְלֹא-יֵאבֵה כִּי תִרְבֶּה-שְׁחָד:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)

נ"ך היומי – לימוד כל ספרי נביאים וכתובים במעגל השנה – [עמוד 1527]
